

kan være daarlig nok, men, er den daarlig, saa maa man ogsaa røre saa lidt som muligt ved den, for ikke aldeles at tilintetgjøre den. Jeg mener, at der her er givet os en Leilighed til at vise, hvorhen vi i visse Retninger ønske at komme, hvad det Kirkelige angaaer. Her er jo Tale om en Pengesag, som aldeles ikke har hjemme i Kirken, og, hvis der er Mange, der have et saa godt Hjerte, som den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Lindberg) syntes at forudsætte, saa skulde det gjøre mig ondt, om deres gode Hjerte ikke kunde aabne sig, enten, inden de kom ind i Kirken, eller naar de gik ud af den, og ikke alene lige i det Moment, at Præsten havde sagt nogle skønne Ord, thi et saadant elegodt Hjerte, der kun kunde aabne sig i det Moment, stoler jeg ikke meget paa. Forøvrigt er det foruden at være en forstyrrende Maade at faae en saadan ubetydelig Sum samlet paa, tillige forbundet med megen Uleilighed, thi undertiden er det hele Udbytte, der kommer ind derved, ikke mere end 10—12 à 15 Rd. om Aaret, og for at faae dette Udbytte maa man gaae 50 Gange rundt i Kirken. Det vilde vistnok ogsaa være heldigt for Kirkesangeren, om Tavleombæringen blev afstaaft, thi det er ikke sjældent, at der kun er en enkelt Kirkesanger, og han maa da paradere Kirken rundt med Psalmebogen i den ene Haand og Tavlen i den anden, men det er ikke meget let for ham at forlade sin Choralbog og gjøre denne Parade aldeles uge-neert. Der er ogsaa Steder, hvor man har den Skik at bytte Penge i Kirken; det anseer jeg for meget urigtigt, men det er nu engang saaledes, og man maa bøde sig for Banens Magt. Jeg troer derfor, at man gaaer den korteste Vej, naar man aldeles ophæver Tavlepengene, og, naar man siger, at man dog ikke bliver fri for alle Tavler, saa er dette ganske rigtigt, men man bliver dog fri for den Tavle, der oftest ombæres. De andre Tavler ombæres kun en enkelt Gang om Aaret, og for en saadan enkelt Gang kunde man jo gjerne finde sig i denne Ulempe; men saaledes idelig og idelig at rende rundt med en Tavle, uden at man kommer til et Resultat, som det er værd at lægge Mærke til, men kun forstyrrer og

generer Tilhørerne, det synes jeg er aldeles urimeligt, og det gjør mig virkelig ondt, at den ærede Rigsdagsmand som geistligt Medlem af Thinget ikke har Tølelse for det Upassende deri og ikke vil gjøre Sit til at rette det.

M. Andersen: Jeg skal tillade mig at gjøre det ærede Thing opmærksom paa, at i det Pastorat, hvor jeg boer, og har boet henved 20 Aar, har det aldrig været Brug, at Tavlerne ere blevne ombaarne under Prædikenen, men derimod under Psalmesangen, og jeg har aldrig mærket, at det har forvoldt nogen Forstyrrelse i Andagten hos Menigheden; jeg troer ogsaa, at de, som komme i Kirken af den rette Bevæggrund, ikke saa let lade sig forstyrre i deres Andagt, fordi Tavlerne blive ombaarne. Jeg antager derfor, at de, som sætte Priis paa, at denne Lov skal komme ud, og som mene, at Fattigunderstøtelsen derved gjør en god Begyndelse til at vende tilbage til det Udgangspunkt, som den fra Christendommens Oprindelse havde, bør stemme for, at Lovforslaget vedtages i den Stikkelse, hvori det er kommet til os fra det andet Thing.

Formanden: Der er forlangt Afslutning af Forhandlingerne af følgende Medlemmer: Kampmann, H. Hage, Broberg, Oppermann, Aagaard, Rosenørn, David, N. F. Jespersen, Fischer, Bregendahl, Scholer, Nørsgaard, Sønderby, Brocksøff og J. Christensen.

Det vedtoges ved den derpaa foretagne Afstemning med 45 Stemmer mod 13, at Afslutning skulde finde Sted.

Man gik derpaa til Afstemning, hvorved:

1) Lovforslagets § 1 (see Anhang Sp. 507). vedtoges eenstemmigt med 57 Stemmer.

2) Forslag af Gomard til § 2:

Ordet „ombæres“ i 4de Linie udgaaer, og i dets Sted sættes „bliver“, og efter Ordet „Forretning“ i 5te Linie bortfalder „Punktum“.